

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

V.B.TAMÁSKA

XIV. évfolyam, - 2. szám-1996.-

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Mi sem engedünk V e r e c k é b ől .

Magyarországról kaptam egy újságkivágást, amely valószínűleg nem csak nekem, de minden becsületes magyar ember vérére felforraltta.

Az 1996-os év nekünk magyaroknak igen nevezetes évfordulót hozott.

A Kárpátok koszorúzte medencébe a magyarok előtt jártak már más népek is, de hosszabb ideig ott államot alkotni egy sem tudott. Azt lehet mondani, csak ideig-óráig tudtak azon a területen megmaradni, aztán eltűntek.

Árpád fejedelem kiválóan megszervezett hadsereggel 1.100 évvel ezelőtt jött be a Kárpát medencébe. A sereg nagyobbik része a Vereckei hegőn, míg a kisebbik rész pedig a Déli Kárpátok hegyláncán keresztül érkezett meg, elsöpörve az ellenállókat, - hogy ott egyesüljön a sereg többi erőivel.

Persze ezt az eredményes honfoglalást előkészítő hadjáratok előzték meg, hogy a Duna-Tisza medencéjét alaposan felderítsék. Árpád akkor még fiatal volt, alig 20-22 éves férfi és személyesen vette fel a kapcsolatot a hun, avar és székely népcsoportokkal. 862-ben már Pannonián a területére vezetett hadjáratot, 885-ben Zwentibold Moráviája ellen, 892-ben Arnulf ellen, majd 894-ben ismét Zwentiboldot lepi meg Pannoniában.

Ilyen előkészületek után történt meg a diadalmas honfoglalás 896 évben.

Most, hogy mi magyarok ünnepeleltük, a szomszédos népcskék pedig sunyin és féltékenyen acsarkodnak.-

MAGYARORSZÁG 1100 HUNGARY

V.B.TAMÁSKA

1996

Vereckénél a millecentenáriumi megemlékezések keretében az egykori turulos emlékmű helyén új emlékművet akarnak felállítani. Ez ellen tiltakozik ma az Ukrán Köztársaság Pártja és az Ukrán Ifjúsági Szövetség, hogy a felállítandó emlékmű kiülezheti az ukrán-magyar viszonyt. - Nem bántja-e a lelkiismeret most Jeszenszkyt? -

De nézzünk a honfoglaláskori térképre. Ott bizony Ukrajnának még a nyomát sem találhatjuk. Az Északkeleti Kárpátok külső lejtőin akkor szervezetlenül, szétszórtan a fehér horvátok éltek. Később aztán a Lengyel Királyság, a Orosz Nagyfejedelemség, Halicsi Királyság és a Litván birodalom töltötte ki azóta területet. Csak a XVIII. században, az orosz birodalom területén élnek az ukránok, de önállóságuknak még akkor sincs nyoma.

A csehek jóvoltából, "ajándékként" a Szovjetunió kapta meg Magyarországnak a részét, Kárpátalját, majd a vörös birodalom bukása után "örökölték" az ukránok. És most ők jönnek elő azzal, hogy; "Vereckéből nem engedünk!" - Vannak ezért történelmi jogok is, de ők erre mit sem adnak.

1.100 év után nagyfokú "sovinizmus" ez a tiltakozás, hogy mi ünnepeinket merészelve azon a helyen, ahol annakidején Árpád fejedelmünk diadalmasan bevonult a Kárpátmedencébe.

Régen volt egy közmondás; Fogadd be a tótot s kiver a házadból. Most ezt az ukránokra kell érteni. Így mi magyarok most azzal válaszolunk.

- Vereckéből mi sem engedünk! -

/1996 /

* * *

/csend-ör-szem/

ÁRPÁD FEJEDELEM

Ifj. Vastagh György

KOCSOR SÁNDOR :

I.

Fiatal életem legszínesebb emlékei közé tartoznak a csendőrökkel kapcsolatos élményeim. Ha hallom a szót: "magyar csendőr" szinte látom magam előtt a délceg, keményvágású, szinte acélba öntött férfiakat amint ütemes léptekkel menetelnek a tanyák között, az erdők vágásában, dűlőutakon, vadonban, lengő kakastollas kalapjukban, vállukon feszesen tartott szuronyos puskával, oly tökéletes rendben, mintha díszmeneten vennének részt. Valahogy mindig a Pompei-i katona önfeláldozó fegyelmére, vagy valami más planétáról való felsőbbrendű lények szinte álomszerű megjelenésére emlékeztek, ahogy lassan-lassan belemerültek a nyári alkonyatba vagy a zord téli táj ködébe.

* * *

Óvodás kisgyerek voltam mikor egy kis tolnamegyei sváb faluban élünk szüleimmel. Ott ismertem meg a falusi élet szépséget, hangulatát, a népi élet gazdagságát, melynek talán a nyoma sem maradt ma már. Mintha ma is látnám a lányokat színes, hosszú szoknyás népviseletükben, mint megannyi virágcsokor, megszínesítve a templom környékét a vasárnapi mise előtt. A sok szép sváb népszokás már összekeveredett a magyarral, élénkítve, színesítve a falu életét. Nekem akkor különösen az esküvők tetszettek s a többi gyerekek együtt végigkísértük az esküvői menetet a templomig. Elől masírozott a rozesbanda a nagy dobbal, utánuk a vőlegény és a menyasszony, akinek illetlőségül végigsírnia a házuktól a templomig vezető utat. Külön élmény volt, hogy a menyasszony kihátrálva a banda lélegzétvételét trambitálás közben, magas hangon jól belevisított a pillanatnyi csöndbe. Aztán a templomból kifelé a zene még vígabb és gyorsabb lett, a pántlikás kalapú vőtélyek borosüveggel a kezükben bokáztak a menet előtt s a menyasszony és az anyós is végre boldogan mosolygott. Az esküvői háznál az asszonyok hatalmas kalácsot szeletelgettek az utcán összegyűlt apróságnak, melyről én sem maradtam le soha; az esküvői kalács valahogy mindig jobban ízlett, mint más sütemény.

Az év folyamán mindig érdekes események gazdagították a falusi életet. Farsangkor a legények szalma-kötéllel befonva, ördögi álarcokban ijesztgették a falusi népet. Ha eldöntöttek őket, nem tudtak többé felállni s akkor a lányok, gyerekek vígan hengergették őket a hóban. Husvétkor a legények a gémeskútnál a sikoltozó hajadonokat vödörnyi hidegvizzel locsolták le. Különös módon a lányokat nem bántotta az udvarlásnak eme exotikus formája, hanem behívták a legényeket a házba s traktálták őket borral, sonkával, tojással. Külön ünnepnapot jelentett a sorozás; a rekruták nemzeti színű szallagokkal diszített kalapjukban, boros üveggel a kezükben száguldottak lovas kocsikon a falu utcáin. Boldogan, büszkén ünnepelték azt, hogy magyar honvédek lehettek.

A legszebb, leghangulatosabb, szinte mesészerű karácsonyokat ebben a kis faluban éltem át. A csilingelő lovas szánkók, a hóval borított fenyőfák a kis házak kivilágított ablakai előtt, az éjjeli misére induló gyerekek, asszonyok, emberek, kezükben kis gyertyás mécsükkel világítva az utat, mintha egy meséből vett kép lett volna. A fenyőillattal telt templomban a karácsonyi énekek bódulatában szinte láttuk életre kelni a Bethlehem kis Jezusát.

Ötéves lehettem s szigorú, de melegszívű apácák által vezetett óvodába jártam. Egy szép nyári nap kirándultunk a közelben levő nagy állami erdő szélére, a természetet megismerni, földiepret szedni. Vígán mászkáltam egyik helyről a másikra s már majdnem teleszedtem kis kosaramat az illatos, édes eperrel, mikor feltűnt, hogy senki sincs már körülöttem. Valahogy betévedtem az erdő sűrűjébe. Elkézdtem kiabalni, de senki sem válaszolt. Az erdő óriási volt, állítólag farkasok is éltek benne. Ahogy telt az idő, egyre beljebb mentem s már kiabalni sem volt eróm, csak keservesen sírtam. Közben egyre sötétedett, nagy viharfelhők kezdtek gomolyogni az égen. Elfáradtam, lábam már nem bírta a járást. Leültem egy nagy fa alá és sírdogáltam. A sötétedő erdőben a farkasok villogó szemét láttam rám leselkedni minden bokorból. Egyszerre csak két csendőrnek a sziluetjét világította meg a szapora villámlás, kik mint egy látomás, feltornyosultak előttem. A csendőrjárőr volt, meghallották a sírásomat az égzengés ellenére. Csodálatos érzés volt a biztonságot sugárzó két mosolygó arcot látni a tollas kalap alatt. Az egyik csendőr felvett a hátára, mert már járni sem volt eróm s majdnem egy órán át gyalogolva elértük a falú szélét. Mintha csak erre várt volna a természet, óriási vihar tört ki, fákat döntve, zengett az ég, villámlott szinte megállás nélkül. Édesanyám már hálálos aggodalommal várt s el lehet képzelni a nagy örömet és a csendőrök iránt érzett hálánkat. Milyen szerencsés voltam, hogy a csendőrjárőr nem kényelmes utakon járt, hanem hóban, sárban, vadonban, erdőben, távol meleg szobáktól, amerre a kötelesség vitte őket, minden nehézséggel, szenvedéssel szembenézve. Ha nem így lett volna, csak a holttestemet találta volna meg a falu népe a nagy vihar után. Azóta a csendőrök mindig úgy éltek az emlékezetemben, mint mentőangyalok - a vihar lovagjai.

* * * *

Első elemibe jártam s a napok ezernyi színes kalanddal, élményekkel teltek. Az osztályokban két nyelven, magyarul és németül folyt a tanítás. A tanterem egyik oldalán a fiúk, a másik oldalán a lányok ültek. Szeplős kezű, kövérkés tanítónéni volt az oktatónk, akit néha kisegített egy ragyogó szép fiatal tanítónő, akibe hálálosan szerelmes voltam. A kövér tanítónéni egy nap rajtakapott, hogy figyelés helyett a másik oldalra nézegettem - tetszett nekem egy kislány. Mintha egy pulykacombbal vágta volna arcon, egy nagy pofont lekent húsos kis kezével. De egész életemre megtanultam, hogy a tanárainra figyeljek s ne másan járjon az eszem.

Egy reggel, iskolába indulás előtt vidám zeneszó vonta a figyelmemet: a csendőr-órspancsnok ablaka előtt két vidám sváb gazda adott rezesbandával szerenádót. Valahogy megtűdták az órspancsnok születése napját s virággal, üveg borral akarták köszönteni. De alig hogy elkezdtek a zenészek, az órspancsnok kijött a házából, formális hangon megköszönte a figyelmességet, de nem fogadta el se a virágot, se a bort, hanem utasította őket, hogy azonnal hagyják abba s távozzanak a házától. Az emberek csalódva mentek el s én gyerekfejemmel úgy éreztem, hogy az órspancsnok nagyon ridegen, hivatalosan viselkedett. Sajnáltam a csalódott gazdákat, az abbamaradt muzsikát.

Azóta sok országot bejártam s megismertem a világ társadalmát. Ma egészen más szemmel látom azt a kis epizódot, csak csodálattal tudok gondolni az őrsparancsnok magas erkölcsi és hivatási színvonalára, megközelíthetetlen ségére. Nem volt olyan vagyon, mellyel a magyar csendőrt meg lehetett volna vesztegetni; hivatása életének a célját, tartalmát, értelmét jelntette. Ma, amikor a korrupció a társadalmak minden rétegében megszokott tény, ezt már ei sem tudják az emberek képzelni.

* * *

Az első világháborút követő rövid életű vörös forradalom után mely trianoni tragédiánkhoz is hozzájárult, senki nem kívánta vissza a bőrkabátos terrorlegényeket. Érthető, hogy a két világháború között meg volt tiltva mindenféle marxista megmozdulás. Már negyedik elemibe jártam Budapesten s egy május elsejei szép tavaszi napon nyitott ablaknál tanulgattam. Egyszerre csak egy nagy tömeg jelent meg utcánkban, talán ezren is voltak. - Hirtelenül megtorpant a tömeg: két kakastollas csendőr állt előttük mozdulatlanul, mint két szobor. A járőrvezető erős hangon felszólította a tömeget, hogy azonnal o-szoljanak szét. Senki nem mozdult csak fenyegető mormogás hallatszott. A csendőr megismételte a felszólítást, utolsó figyelmeztetésként. Mint egy látomás, az óriási tömeg hirtelen eltűnt az utcából, mint-ha ott sem lett volna - csak a két csendőr állt a helyén. Mindenki tudta, hogy a harmadik figyelmeztetés után a járőr löni fog a tömegbe. Szörnyűnek tűnik ez fel a mai fegyelmetlen polgárnak, de valójában erre soha nem került sor, mert mindenki tudta, hogy a csendőrséggel nem lehet tréfálni - a csendőr az ország rendjének, törvényeinek a szimbóluma volt. Sokszor eszembe jut ez az epizód mikor látom az US-ban, hogy a szerencsétlen rendőrök alig tudnak elhárítani néhány rendzavaróval s a társadalom elvárja, hogy először a bűnöző használja fegyverét, csak akkor van joga a rendőrnek önvédelemre. A nyugati liberalizmus a bűnözőt védi elsősorban s elvárja, hogy a rendőr gyorsabb futó és jobb birkózó legyen, ahhoz, hogy a nála sokkal erősebb és nagyobb bűnözőt földre teperje és megbilincselje. Szegény kis hazánk mennyire civilizáltabb, törvénytisztelőbb volt.

/folytatás a következő számban/

vitéz Barancki Tamáska Endre ;

K O M O L Y B Ű N T E T É S .
=====

Ahogy lapozgattam a családi fényképalbumban, az egyik képen disz -
megyarruhás asszonyok és lányok csoportja látható.- Csak három férfi
van a képen.- Lóskay alezredes, vitéz Légrády Rezső tüzér százados és
jó magam.- Még az 1930-as években, az egyik nyíregyházi Vitézi Bálon
készült a kép.

Látva vitéz Légrády Rudi bátyánk délceg alakját kisétillában, a gon-
dolataimban egy kicsit visszafelé-kalandoztam.

1934-ben a Nyíregyházi 6. Gábor Aron Tüzérezstály éleslövészetre
volt kihelyezve Borsod vármegyébe.- A nyíregyházi ütegek Sály községben
, míg a három debreceni üteg és a mérőszázad pedig Borsodharsányban volt.

Nyíregyházáról hárman vonultunk be az éleslövészetre.-Kerekréti Iván
vitéz Elekes Károcsi, no meg én, míg Szarospatakról meg Dr. Harsányi Pista.
Mind a négyen fiatal és délceg tüzérszázalósok voltunk akkor.

Engem a vitéz Légrády Rezső százados úr ütegehez osztottak be.- El-
kezdődtek a gyakorlatok, Sály, Borsodharsány, Tibolddaróc és Mocsolyás
puszta térségében. De sokszor is volt a kiségtöcélünk a Durva-malom kémé-
nyének a villámhárítója s bizony a hatos fogatok gyakran megizzadtak a me-
redék "Ló-ingató"nevű föld úton. A gyakorlatok végén pedig a tarlós föl-
dek magaslatain egyon izzadtunk mi is, , főleg ha a magasabb parancsnokok
a hozzászólásainkat kérték.- Bár mi a sor végem álltunk, oda is jött egy-
egy kemény kérdés. De bevonulás után s a parancs kihirdetések után már
szabadok voltunk s azt csináltuk, amit akartunk.-

..... A térképet tanulmányozva láttam, hogy Kászás Kácsstapolca csu-
pán 4 kilométerre van Sály községtől. Ott nyaraltak Nyíregyházáról Kun -
Szabó Kálmán bátyámék.- A harmadik napon délután már náluk is uzsonnáztam,
majd átmentem Fürdő Nagy Szállóhoz, mert hallottam, hogy onnan zemei han-
gok szűrődnek ki.- A társaság mindig nőtt s ezzel a hangulat is állandóan
emelkedett. Egy asztal mellett én is helyet foglaltam.- A cigány húzta a
sarokban a csendes hallgató nőket. Az asztalok körül pedig szép asszo-
nyok és még szebb lányok ültek családi együttesben.

Egyszer csak előkerült táncos Miklós és vitéz Elekes Károcsi is.
Így már hármasban voltunk, egy hadnagy és két zászlós.- A vacsoráknak
vége volt s többen felálltak táncolni, mivel a cigány már átváltott a tán-
czenere.- A szomszéd asztal-nál egy tipikus vidéki gentry kinézésű úr
ült a feleségével és két szép fiatal lánnyal.-Mi is szeretttünk volna tán-
colni, de nem ismertünk ott senkit.- Erre azt kezdtük húzni a cigánnyal;

" En és a kiöcsém,- füttyülünk a nőkre az idén..."

Mikor már harmadszor is megismételte a cigány a rendelt dalt, a szom-
széd asztaltól felállott a gentry kinézésű úrs megállott az asztalunk mel-
lett, majd bemutatkozott;

- Szalay László földbirtokos vagyok!- Urak meghivlak benneteket az
asztalunkhoz !-

Mi hárman összenéztünk s egy kicsit mintha kéreztünk volna magunkat,
de mégis felálltunk bemutatkoztunk s átsétáltunk a szomszéd asztalhoz. Ott
a ztán nemcsak Szalay Kata , és az unokahug, Eva, de még a fiatal Szalayné
is ugyancsak kápos vált a táncokra.- A Jig vettük észre, hogy eljött a zár-
ra ideje. Csak ez vetett véget a kellemes estének. Még haza is kísértük a
Szalay családot, hisz a tanójuk csak egy hajításra volt Kácsfürdőtől a
Sály felé vezető út mentén.

..... Az én szállásom Garai uraméknál volt, aki olyan jó módú

gazda volt a községben s az első tiszta szobát adták rendelkezésemre.- Mindig kedveskedtek valamivel, ha más nem, egy nagy tál friss gyümölcs volt az asztalomra bekészítve.

..... Bizony már éjfél jól elmúlt, amikor hazérkeztem Kácstapolcáról, hogy ágyba kerüljek. A legényemet, Szilágyi Miskát nem is zavartam, aki már erősen durmolt a pitvarban egy lócán.

Hamar megvirradt.--- Rápillantottam az óramra s gyors mosdás és öltözködés után már a reggelizésre nem is futotta az időből, mert láttam az óramutatókat, hogy az idő igen előre szaladt.- A mi útegünk pedig a falu délivégén - a báró Eötvös uradalom pajtáiban volt elhelyezve. Így bizony jó sokat kellett volna gyalogolnom. Szóltam Miskának; -

- Keríts gyorsan egy kerekpárt !-

Pár perc múlva már hozta is. Rápatantam s kezdtem darálni lefelé az úton a falu vége felé.- Egyszer csak jött a 15. cm-es tarackos úteg erős ütésben. Felre kellett húzodnom és egy éles kőkupacon az egyik gumim kiszakadt, azaz kilyukadt.- No most mit tegyek ? Tettem fel magamnak a kérdést. A kerekpárt az útszékre téve erős ütemben elkezdtem gyalogolni.-

Elértem az útegünk körletét. Ott egy pár tüzér csellengett s egy pár gyengélkedő ló lesett ki a pajta ablakán. Hamarosan elémpattant az úteg napos tizedes s jelentkezett.- En meg kérdeztem;

- Hol az úteg ?- a válasz rövid volt.-
- Vagy tíz perccel ezelőtt kivonult.- Alázatosan jelentem.-
- Hol a lovam ? volt a következő kérdésem.
- A százados úr ráültette az útegtrombitást, Orbán tizedest.-
- Mérges volt a százados úr? kérdeztem újra .-
- Igen.- volt a kúrta válasz.-

Mit tehettem mást, szépen hazasétáltam a szállásomra . Ott a nagy díófa alatti székbe leülve elkezdtem olvasni "Szüts Mara házassága" c. könyvet, amit két napja a papkisasszonytól kaptam kölcsön.- Így telt el az egész délelőttöm.- Majd úgy 11 után átöltöztem hófehér ruhámba s leballagtam a falu közepe felé.- Ott volt a Gorove kastély- egy szép park közepében, amelynek két földszinti szobáját a ház ura átengedte, hogy azt mint tisztietkezdet használjuk. Ott sürgött- forgott a konyha körül egy nagy darab velős piritós kenyérral a kezében vitéz Mecsekfalvy Puci gh. hadnagy. Köszöntöttem, -majd a belső szobában meg az asztal végén Rokk Feri állatorvos főhadnagyot láttam, amint csendesen a jó hideg -nem tudom hányadik- fröccsét szopogatta. - En is rendeltem magamnak egyet. Így múlt az idő, de úgy éreztem, hogy a percek is ólomlábbon jártak.

..... Körülbelül 1 órakor robogott be az első úteg a kastély előtti térre. A parancsnoki szakaszból a tisztek lóról szálltak. Ez a Ferdinándy Elemér útege volt. En a tisztietkezde előtti-ajtóban álltam és csak vártam. Nemsokára megjött a másik úteg. Mogyoróssy "aci-bé" útegpáncsokkal az élen. A tisztek is mind porosan, izzadtan érkeztek, én meg hófehér ruhában, frissen bobotvalva, fogadtam őket. - Nem sokáig kellett várnom, mert befutott a vitéz Hegrády úteg is. A kapitány úr lóról szállva beosztott tisztjeivel együtt közelített az ajtóhoz.- Ahogy hozzám ért., mindjárt jelentkeztem nála, hogy a reggeli kivonulásról elkéstem. De a magyar esküdésomra már nem is volt kíváncsi. Csak úgy foghegyről odaszólt;

- Biztosan mulattál az éjtszaka s elaludtál ! -

Kezetmosott s ment be a belső szobába. Ott voltak az osztály törzstisztjei és az útegpáncsnokok. A főhadnagytól lefelé mi pedig a külső nagyobb szobában voltunk - s ott fogyasztottuk ebédünket. Néhány légy betévedt s annak zümmögése törte meg a siri csendet.- "Harsányi Pista még be is mondta, a felszolgáló tüzérnek, hogy hozhatják a második fröccsét -

majd felénk fordulva így szólt;

- Mint 26 éves férfi megengedhetem magamnak, hogy két fröccsöt is megigyak!-

Az ebédet már befejeztük, de vártuk, hogy az idősebb tisztek asztalt bontsanak. Lassan szállingózni kezdtek ki a belső teremből is. -Ekkor odajött hozzám vitéz Légrady kapitány úr s csak ennyit mondott.-

- Te itt maradsz, mert büntetés alatt vagy-

- Igenis százados úr!-

volt a rövid válaszom.-

Rokk Feri, meg Ferdinandy kapitány úr borozgattak az asztal egyik végén, míg a másik végén meg én ültem útegparancsnokommal. A tüzér már hozta is a liter bort és az üveg szódavizet. Útegparancsnokom rám nézett s kurtán szólt;-

- Tölts! Büntetés alatt vagy!-

Csak akkor engedett utamra, miután az üveg bor elfogyott..-

A délután elég jól telt el, mert parancskihirdetés után Sipos Hegytiszteletű uréknak voltunk, -fiatal tisztek, mert ott meg egy zsúr volt s a környékbéli leányzók oda voltak összegyűjtve.

Este újra gyülelekeztünk a Gorove kastély kertjében, mert akkor már a vacsora ideje is elérkezett.- Persze, részemre meg ismétlődött a déli dolog. Már szólt is rám vitéz Légrady százados úr./-

- Büntetés alatt vagy!- Maradsz.-

Parancs, az parancs!-Maradtam.- Ismét egy liter bor.

Árpa már vigyáztam, hogy még egyszer el ne kessek a kivonulásról.-Így is a büntetésem öt napig tartott.Ami ezt jelentette, hogy ebéd és vacsora után egy liter bor erejéig együtt kellett maradnom az útegparancsnokommal.

A szép és felejtetetlen napok végetérték, mert az éleslövészetet befejezte a tüzerosztályunk. Sálytól Nyíregyházaig szép utat lovagoltunk végig, hogy a lovaink megpihenhessenek a nyíregyházi tüzér laktanya istállóiban.

..... Pár hónap múlva Vitézi Bál volt Nyíregyházán. Ott István öcsémrel sokszor voltunk nyitó párok, a palotásban. De a szüleink is mindig ott voltak ezen a szép gála estben.Ahogy az egyik táncszünetben Edesapám éppen vitéz Légrady kapitány úrral beszélgetett, én is megjelentem a helyszínen. Epre útegparancsnokom egy pillanatra megszakította a beszéde fonalát, ránézett Edesapámra s ezt kérdezte;

- A fiad elmondta, hogyan büntettem meg a nyári lögyakorlaton?-

Edesapám csodálkozva nézett rám s röviden ezt mondta;-

- Erről nem szólt semmit!-

Teljes szívből kacagott fel erre Légrady kapitány úr és elmesélte, hogy milyen komoly büntetést szabott ki rám a nyaron, mert egy alkalmal elkéstem a kivonulásról.

Most már hárman kacagtunk jóízűen.-

..... Ez jutott eszembe, amikor most a vitézi báli fényképet a kezembe vettem újra.

De szép idők is voltak akkor, hisz magam is csak 22 éves fiatal tüzértiszt voltam.

* * *

m.kir.tüzér hadnagy/ 1938/

BEBÁDOGOZNAK MINDEN ABLAKOT

Barátaim a szétszórásban! Hazánkban továbbra is gőzerővel folyik a nemzeti kultúra perifériára szorítása és kisajátítása. Színházak, iskolák, művelődési intézmények válnak naponta áldozatává a "bank-konzolidációnak" vagy valamiféle diktatúrának. A Thália Színház elbuktatása azt a rettenetet szimbolizálja, amelyben olykor vacogva bújunk össze: mi lesz holnap, leszünk-e még holnap, ha naponta gáncsot vetnek a kultúrának?

A hazugságcsomagok és injekciók bénító hatása ellenére vannak még, akik talpon maradnak és dacolnak a megkísértőkkel. Kétségbeesett harcot folytatnak létükért. Nagyon fájdalmas ez, a millicentenárium évében különösen.

Ebből a heroikus küzdelemből - a Ti segítségetekkel - mi magunk is kivettük a részünket. Miközben kihúzták alólunk a Thália Színházat, egy kicsit az amerikai és kanadai magyar emigráció talpa alól is kihúzták azt a kicsike földdarabot, mely Magyarország része. Olyan része, amelyen ott voltatok Ti is, az Alma című produkciónkban. A színház megbuktatásával kicsit elbuktunk mi is.

Mégis, dacolva az ördögi praktikával, újabb dokumentumjátékot készítünk elő Október 23-ára, a forradalom 40. évfordulójára. Mielőtt kisajátítják ezt az ünnepet is az arra méltatlanok, a múlt idő mai fehér lovasai, azzal a kéréssel fordulok Hozzatok, hogy ne engedjék. Ne engedjék újjaink közül kifolyni történelmünk egyik leggyönyörűbb ünnepét! Ne engedjék! A pesti srácok nevében ne engedjék!

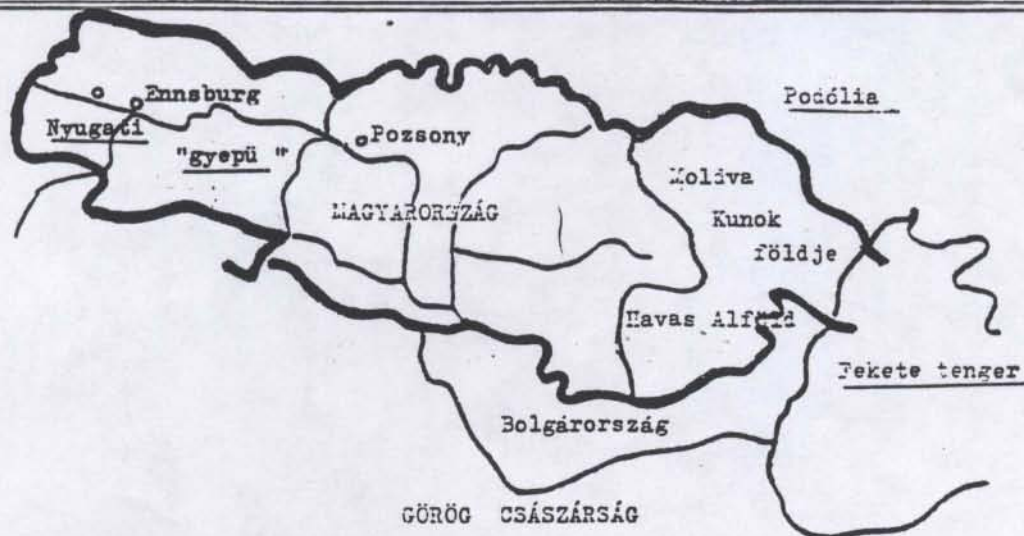
AZ ESKÜ LEFOSZLIK címmel olyan dokumentumjátékot rendezek, amely értetek emel szót. Ezért július-augusztus hónapban videófilmre rögzítetek mindent és mindenkit, akihez eljutok, és akik szeretnének megszólalni, tárgyi emlékeket átadni, melyek egy leendő kiállítás alapjául szolgálnak majd.

Találkozunk az 1956, **TE CSILLAG** című előadásunkon, melyet számos amerikai és kanadai városban bemutatunk majd.

Baráti öleléssel: **SZIKI KÁROLY**

Amennyiben nem sikerül találkoznunk, és szeretnétek, hogy magyarországi dokumentumjátékunk megszülessen, kérlek benneteket, támogassatok!

MISZTÉRIUMJÁTÉK ALAPÍTVÁNY, EGER, OTP BANK
11739009 - 20138530

ÁRPÁD NAGY MAGYARORSZÁGA a 10. század első éveiből

A július első vasárnapján tartott sáros-tai Magyar Keresztény Egyház Istentisztelete után két magyarországi szűnész tartott méltó megemlékezést az 1956-os Magyar Szabadság Harcról.

Sziki Károly, az e gri színház és Pápai Erika a budapesti Vig-színház tagja méltatta a nevezetes 1956-os idősödő esztendőt. Azoknak, akik az 56-os napokat pthon él-ték, akár fegyverrel, akár anélkül, sokszor könnyeket csalt a szemükbe a drámai szöveg.

Mind Pápai Erika, mind Sziki Károly, már ismertek a sáros-tai és környékbeli magyarok között, mert már nem először jártak itt.

Az itt olvasható felhívást Sziki Károly szerkesztette. Annak sorait olvasva, bizony sokszor csak ö-kölbe szorul a kezünk.

Otthon az új állam-vezetés merényleteket követ el az igazi magyar kultúra ellen. Az 56-os eseményeket is szeret-nék fénylővel örökre beborítani.

90. SZÜLETÉS NAP.
=====

Nem sok ember érheti el ezt a dátumot.-10 év hiján egy évszázad.

Egy igen kedves barátom érte el ezt a nevezetes születésnapot.
július 29.-én szeretettel köszöntjük

S ö r é n y i - S a n d e r I s t v á n
szkv.m.kir. csendőrszázadost

Az Isten sokéig éltesse ! Adjon Neki még számos esztendőt !

Nekem Pista barátomhoz még külön emlékeim is fűződnek.-1932 tavaszán, miután befejeztük a tartalékos tüzér tiszti iskolát a nyíregyházi M.Kir. 6-os "Gábor Áron" Tüzérosztálynál, mint önkéntes "káplárok" vonultunk be az 1/1. úteghez, amely Nyíregyházán a Honvéd utcai régi Honvéd Huszárlaktanyában volt elhelyezve. Útegparancsnokunkat mi már ismertük, a tiszti iskolából, mert ott tereptant tanított nekünk. Volt Sebők András "kapitány úr". Az útegnél voltak még; Hauszner Dódi, Molnár Berci, Liptay "Médzag" Gyurka főhadnagyk, de ott volt Sander Pista szintén mint főhadnagy.

Ő jól tudta, hogy őt önkéntes fog bevonulni az úteghez és ezért azokat méltó módon akarta fogadni. Már kora délutánbenn idogált a káptin külön kis szobájában. De mi nem jelentünk meg s így az esti órákban háza is ment, hogy nyugovóra térjen. Mi csak másnap délben jelentünk meg az úteg kihallgatáson, ahol Sebők kapitány úr fogadott s atyai jó tanácsokkal látott el bennünket.

Nekem az első pillanattól kezdve Sander főhadnagy úr nyerte meg a tetszésemet.

Amikor az úteg kivonulásra már készen állott, ő miőt elsőtiszt elegánsan kardot rántott s három rövid vágtaugrással karddal tiszteleggette meg a jelentését az útegparancsnoknak.

Szerettünk társaságában lenni. Hamarosan hadapród tüzemesterek is lettünk és a barátságunk még szorosabb lett.-

1932-ben voltak divatban az úgynevezett "tipus gyakorlatok". Ezek egy napps "hadgyakorlatok" voltak. Persze legfeljebb csak "vakkal" löttünk. egyet-kettőt.

A nyírségi homokbuckák között, a száharai meleget élvezhettük azt lehet mondani minden nap. De szerencsére a déli órákban már fújta is le a gyakorlatot Orben tizedes, az útegtrombitás. Akkor már a nyírségi dombok felett a nap is magasán járt és a levegő is szinte rezgett a pokoli melegben.- A gyakorlat végén legtöbbször Sander Pista odsugratott Sebők kapitány úr elé s kérte, hogy az őt hadapróddal "ő majd külön vonuljon be. Erre az engedélyt mindig meg is kapta.- Csupán csak Márton tiszthelyettes nézett árgus szemekkel, hogy az őt kedét most megint külön utakon fog járni, shová neki nincs betekintése.

..... Az úteg elporzott, mi pedig Sander főhadnagy úrral rövid vágta-ban ellovegoltunk a legközelebbi csárdába. A nyírségi bokor-tanyák között lehetett ezekből bőven találni. Csupán csak egy pár lovász jött velünk.-

A zsúpfedeles, vagy zsindelyes csárda előtt hamarosan lőről szálltunk, a lovászok átvették lovainkat. Mi pedig a nyikorgó nagy tölgyfaajtót szélesre nyitva léptünk be a jó hűvös, felhomályos kocsmá tégas nagy szobájába. - A nagy kecskelábú asztal mellett Sander Pista köré telepedtünk. A kocsmáros is hamar előbújt a kármentőből és vette fel a rendelést. A kinti nagy meleg után a jó hűvös kocsmában igen jól esett a nyírségi homoki vinkó, ahhoz még szódavizet sem kellett rendelni.- Ilyenkor tartotta az igazán oktatást Pista barátunk, amelynek igen nagy hasznát vettük további katonai életünkben.- Jól emlékszem, amikor egyik alkalmommal elmesélte, hogy mint önkéntes hogy vágta a sarokba "zöke tüzemestert, aki valami megjegyzést tett lovaglásával kapcsolatban. Nem lett belőle semmi fegyelmű, vagy más megtorlás, mert Pistának igaza volt,

Lovas tudására Pista mindig nagyon büszke volt, hisz mint csendőrfőhadnagyot az Orkényi Lovaglő-tanár és Hajtó Iskolához vezényelték tanárnak, mert később a M.Kir. Csendőrséghez került. Mint díjlovas igen sokszor országos versenyeken az első öt között szerepelt. - A sors iróniája, hogy vitéz Biró József, mint európai bajnok, díjlovas szintén csendőrtiszt volt, ami bizony nem nagyon tetszett a huszároknak. Őt is helyezték később a lovassághoz, hogy ezután ne a csendőröknek, hanem a huszároknak hozzon dicsőséget...

Viszont Sander Pista, most már mint Sörényi-Sander is bucsút vett a pattantyusoktól és átkerült a Csendőrséghez. Ott egy darabig a Csendőrtiszti Tanfolyamok lovaglőtanára lett.

..... A háború után, melynek a végén lovassandor alakulatokkal vett részt, neki is az önkéntes száműzetés jutott, mint számos bajtársának. Angliából Venezuelába került, ahol már lovakkal tudott foglalkozni, majd pedig átköltözött az USA-ba, ahol továbbra is csak lovakkal foglalkozhatott. Lovagolt és tanított lovagolni. Mint verbeli lovas itt is annak élhetett, amit otthon olyan szívesen csinált éveken át.

Azán 54 év telt el, hogy újra találkozhattunk itt lenn Sarasota, Floridában, mert Pista ekkor jött le Zsuzsa feleségével együtt az itteni Csendőrnepre.

Jó volt felidézni a múltat, amikor még mint ifjak szolgálhattunk a nyíregyházi tűzér-laktanyában. Milyen szép idők is voltak azok. Előjöttek a régi nevek, a régi helyek s a cigánybandák is mind sorra kerültek, mert Pista nemcsak lovagolni tudott jól, de mulatni is.

Kívánok Neked Pista barátom egy feledhetetlen és szép születésnapot és még számos évet igen jó egészségben !-

Isten sokéig éltessen!

* * *
/ezereskapitány /

Középen Sörényi S. Pista, jobbra Pekáry Pista és balra: v.B. Tamáska Bandi/Sarasota/ -1986-ban.-

*** **

*) A Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség / MKCsBK / Központi Vezetője-

- Sörényi-Sander István -
szkv.m.kir. csendőrszázadosnak
a 90. születésnapjára a M.Kir. Csendőrség

* É R D E M K E R E S Z T - j é t *
adományozta./1996/.-

Ehhez őszinte szívből gratulálunk.-

KÖNYVISMERTETÉS.:

===== 45 évig az otthoni magyar ifjúságot vörös maszlaggal tömték. Olyan történelem könyvekből kellett tanulniok, amelyeket a kommunista párt u.n. „történelemtudósai” állítottak össze; irtak meg. Így bizony annak a felnőtt ifjúságnak elferdített s igen sokszor az igazsággal merőben ellentétben, "hazug" történelmet kellett magukba szívni.

vitéz KATONA SÁNDOR, -aki nyugaton él, már évek óta munkálkodik magyar történet kutatással s amint írta és írja könyveiben az igazságot akarja megörökíteni, mert azokra „ma még nagyobb szükség van otthon.

Most megjelent két könyve; OSTELEPES NÉPÜNK -KETTÓS NÉPNEVÜNK-A MAGYAR és HUNGÁR.- a másik pedig; A Honfoglaló és Honegyesítő A R P A D.

Mindkét könyve főleg azzal a céllal készült, hogy a magyar múltból az igazi, -valódi képet fesse meg. De egy másik célja pedig az volt, hogy nagy példányszámban Magyarországra hazakerüljön és abból tudja meg már a felnövő ifjúság az igazságot.

A V I T E Z I R E N D ezt a célt felismerte és így mind a Rend, mind annak tagjai "önkéntes adományokkal" lehetővé tették azt, hogy azok nemcsak megjelenjenek, de nagy példányszámban Magyarországra is kerüljenek. Mert bizony ezekre most otthon igen nagy szükség van.

Ismerjék meg fiataljaink, éppen most az 1.100 éves Honfoglalás évfordulóján, hogy a magyar nemzet tagjának lenni igen nagy büszkeség.-

.. A magyarság európai léte nem Szent Istvántól, de nem is Árpád apánktól kezdődik, hanem legalább 5.000 évre nyúlik vissza! "

(Prof. dr. BARÁTH Tibor)

Árpád-kori lovas

KATONA SÁNDOR

A mi európai **ŐSTELEPES NÉPÜNK** nyomában, a szülőhazánktól a közbeeső őshazánkon át a beérkezésig a Kárpát-medencébe.

KETTÓS NÉPNEVÜNK
- a **MAGYAR és HUNGÁR** -
eredete, ősisége és értelme

SOMOGYI ZOLTÁN KIADÁSA, 1993.

Honfoglaló és Honegyesítő

ÁRPÁD

az
államférfi és hadvezér
országalapító

(Részlet MUNKÁCSY Mihály /1844-1900/ "HONFOGLALÁS" c. olajfestményéből - 1898 - a Parlament Üléstermében.)

Bajtársi hírek;
=====

Társadalmi események;
=====

SARASOTAI MAGYAR KERESZTYÉN EGYHÁZ

MAGYAR CHRISTIAN CHURCH OF SARASOTA

Lejkész; Nt. Bodor Péter-Pál ref. esperes
Orgonista; Nt. Bodor Lászlóné
Presbitérium;

vitész Berenchi Tamáska Endre gondnok
Dr. Kuli Sándorné gondnok h.
Dr. Vajda Sándorné pénztáros
Nt. Bodor Lászlóné titkár-jegyző
Presbiterek; Dr. Boros Lejosné, Horváth
Helen, Kiss Edit, Dr. vitész Ormoy
Józsefné, Nagy Kálmán, Subesics Károly

A sarasotai Magyar Keresztény Egyház július első vasárnapján tartott Istentisztelete után Sziki Károly és Pápai Erika, magyarországi színművészek emlékeztek meg az 56-os Magyar Szabadságharcról.

Sziki Károly pedig, -mint a lapunk 9. oldalán is olvasható, dokumentum filmet készít a 40.évsz. évforduló alkalmából. Így a szerkesztő házában is megjelent és video felvételt készített róla, amelyben az 1956-os eseményekről esik szó.

.....

Hungarian - American Cultural Association Inc.

Kossuth Club

"Never consider an immigrant to become a loyal American citizen, unless he retains his love for his motherland."

Abraham Lincoln

A sarasotai KOSSUTH KLUB május utolsó vasárnapján tartott "összejövetelét az Anyák-és Hősökre való emlékezésnek szentelte. A Hősöknapra ünnepi beszédet vitész Berenchi Tamáska Endre elnök, a Ny. Floridai MHBK csoport vezetője mondta.

A Sarasotai Kossuth Klub- SZABAD EGYETEM-en jul.20-án Bognár Gábor, a budapesti Testnevelési Főiskola tanára, a BVSC BSE és Honvéd Sport Egyesületek vívőedzője, a Magyar Olimpiai Kardsépat Edzője - tartott egy igen nivós előadást; " A sportvívás kialakulása Magyarországon"- címmel. Akiik megjelenhettünk ott, nagy élvezettel hallgathattuk.

NB. Még egy olyan történelmi epizódot is megtudtunk, hogy az első nemzetközi törvívó bajnokságon, Horthy Miklós fiatal tengerésztiszt a III. helyen végzett.-

A sarasotai Kossuth Klub már megalakította a Rendező Bizottságot, hogy ez évben rendezendő 1.100 éves Honfoglalás-i ünnepséget méltóképpen tudjuk majd itt Floridában megünnepelni.

Szent István napján *1000* magyar mise és ünnepség. Az ünnepi szónok Dr. Csizinszky Sándor egyetemi tanár, a Kossuth Klub elnöke lesz.

Szerkeszti; Kisvarsányi B. Eva

SARASOTAI MAGYAR HIRMONDÓ
A Kossuth Klub Hirei

Második Évfolyam, 4 Szám

1996 Április

BEMUTATJUK AZ IGAZGATÓSÁG TAGJAIT--II. RÉSZ

Vitéz Baranchi Tamáska Endre (Alelnök Helyettes), volt magyar királyi csendőrszázados, szobrász és festőművész, heraldikus, genealógus, és író, Nyiregyháza született. A debreceni gróf Tisza István Tudomány Egyetem jogi karán végezte tanulmányait..... stb.,stb.....

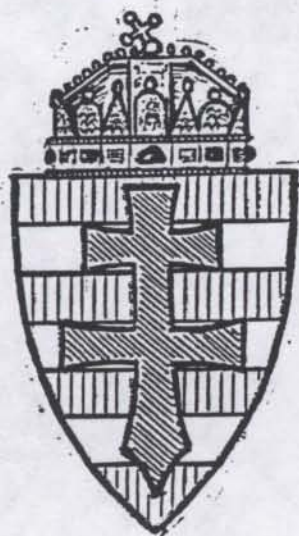

Sarasota, Florida. Május 19-én tartotta a sarasotai Kossuth Klub az Anyák- és Hősök-napját. A hősknapi megemlékezést vitéz Baranchi Tamáska Endre alelnök, MHBK csop. vezető mondotta. — Az ünnepség második részében dr. Illés Zo'tán v. államtitkár a FIDESz alelnöke (Magyarországról) ismertette a post-kommunista Magyarország uralkodó viszonyokat. — Ambrus Ferenc rozsnyói középiskolai tanár, újságíró a felvidéki (szlovákiai) magyarság szomorú helyzetéről adott tájékoztatás.

A Vitézi Rend USA-beli Törzskapitányának felkérésére, vitéz Baranchi Tamáska Endre tb. székkapitány vette át a floridai vitézek vezetését.

A Florida Ny-i MHBK csoport új vezetősége: v. Baranchi Tamáska Endre tb. „örökös” csop. vezető, Szilágyi László titkár, vitéz Csatády Ferenc pénztáros.

1996 MÁJUS — JÚNIUS — HADAK UTJÁN

Ft. Dr. Miklósházy Attila, a külföldön élő katolikus magyarok püspöke, a Souverain Szent László Tsg./1861/ és Rend Kormányzója, a Nagykáptalan előterjesztésére-

ifj. nemes Nagy-tóti és Voldorf-Dombosi
APÁTHY LÁSZLÓ BÉLA

augustódi/ Florida/ lakost és

T Á R K Á N Y I L Á S Z L Ó
budapesti lakost felvette a Rendbe és kinevezte Szt. László lovaggá.

Lovaggá avatásuk később fog megtörténni.
Magyarországon lovagavatás Sümegen lesz 1996, aug.
15.-én.-

Betegségek.

K ó r h á z

Felgyógyulások.

=====
vitéz Gálocsy Árpád a lakásában kisebb balesetet szenvedett. De a legújabb hír szerint már ezt ki is heverte.

Sarasotában Varga Gyula a legutóbbi időben két ízben is volt kórházban kezelés alatt.

Ügyancsek Sarasotában Szűts Pál van jelenleg orvosi kezelés alatt.

Baranchi Tamáska István/ a szerkesztő öcse/ május hó végén pár napig a butleri/PA./ kórházban volt kisebb panaszokkal. Miután alapos vizsgálaton átesett, már otthonában is van.

-Beteg barátainknak és bajtársainknak megelőzői gyógyulást kívánunk.-

A Hadak Újtára léptek

vitéz Galánthay Emil, m. kir. szkv. tüzér százados, reha. alezredes, a Magyar Frontharcas Szövetség tb. elnöke, számos hazai és külföldi kitüntetés birtokosa 1995. augusztus 31-én, életének 82. évében Budapesten csendesen elhunyt.

vitéz Juhos Imre, 75 éves korában Eisenkappelben, Ausztria;

vitéz nemes Baranchi Tamáska Endréné, szül. nemes Vásárhelyi Nagy Magdolna Sarolta DIJ., vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre ny. reha. ezredes, tb. székkapitány úr felesége, 1995. nov. 5-én, 75 éves korában, Brandentonban, FL. USA;

Dr. vitéz Gaál Károly, m. kir. t. orvos főhadnagy 1995. szeptember 20-án, 86 éves korában, Adelaideban, Ausztrália;

vitéz Csernay Mihály, m. kir. hir. tizedes, 1995. október 5-én, 75 éves korában, Sydneyben, Ausztrália;

Malonyai Éva, a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatának tagja, 1995. október 25-én Canberraban, Ausztrália;

vitéz Sónyi Walter, m. kir. szkv. hu. hadnagy, 76 éves korában, 1996. január 31-én Spartaban, USA;

vitéz Cseh Antal, tart. törm. 1996 II. 6-án, 83 éves korában Montrealban, Kanada;

DDr. vitéz Juba Ferencné, Capt. DDr. Juba Ferenc tb. törzskapitány úr felesége, 1996. március 8-án Bécsben, Ausztria.

vitéz vásonkeői Várkonyi László m. kir. szkv. alezredes, a II. világháború alatt több seregest vezérkari főnöke, a MÉR Tisztikeresztjének tulajdonosa a hadiékítményekkel, 1996. február 4 én 89 éves korában elhunyt;

Lt. Col. Gayre of Gayre and Nigg, Árpádházi Skót Margit egyenes leszármazottja, a Vitézi Rend tiszteletbeli tagja, az International Commission for Orders of Chivalry Chairman-je (üggy. elnöke) hosszú betegség után 96 éves korában Skóciában elhunyt. Utódlásáról a közlejövőben gondoskodás történik. (Folytatjuk.)

Nyugodjanak békében!

A Vitézi Rend ezuton fejezi ki szívből jövő részvétét az elhunytak hozzátartozóinak.

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Zoltán Kontz

Zoltán Kontz, 91, Sarasota, died April 15, 1996.

He was born Nov. 27, 1904, in Beregszász, Hungary, and came to Sarasota 20 years ago from Athens, Ohio. He was a retired physician who served in the Hungarian army during World War II. He was a member of the Hungarian Kossuth Club and the Church of the Cross Hungarian, both in Sarasota.

Survivors include his wife, Lili; a son, Dr. Lajos Kontz of Boston; and three grandchildren.

A service will be at 11 a.m. Friday at Griffith-Cline Funeral Home, Manatee Avenue Chapel.

Memorial donations may be made to the Paralyzed Veterans of America, 6529 Superior Ave., Sarasota, FL 34231.

Dr. med. KONTZ ZOLTÁN a Szent László és Árpád Rend lovagja volt.

vitéz nemes Verebéli MARSSÓ BARNÁNÉ

sz. nemes Hanvai DARVAS ERZSEBET Cleveland/Ohio/USA/ városában 1996, május havában elhunyt.

+++

Égy csendőresszonnal kevesebb-

Béke poraira !

Nyár elején rokoni látogatáson tartózkodott egy rövid ideig Sarasotában Párkány László író és újságíró Magyarországról. Így társaságban ismerkedtem meg vele.- Egy párszor össze is tudtunk jönni és az otthoni újságírás sorsáról is tudtunk beszélgetni.

Párkány László a FBH szerkesztőjével a Cypruss Gardenben./1996/

na. Rövid USA-beli tartózkodását úgy hiszem, hogy igen hasznosan töltötte s szerzett új anyagokat is majd a később születő írásaihoz.- Reméljük hogy még máskor is fog jönni, hisz az egyik lánya itt van az USA-ban férjével, no meg van már unokája is.

Csendes, halkszavú fiatalembert ismertem meg benne. De ahogy többször találkozhattunk, akkor már észrevettem, hogy éles szeme van s szeret mindent jól megfigyelni. Azokat az egyébektől raktározza, mert sohasem lehet tudni, hogy minek és mikor is veheti a hasznát.

Életemben a MAGYAROK VILÁGLAPJÁNAK a szerkesztője. Mig itt tartózkodott két könyvét olvastam végig. Az egyik Tolnay Klári, mig a másik Turay Ida színművész nő életét tárja az olvasó elé. Stílusa könnyed és éppen ezért szívesen olvassa az ember, nem akarja letenni.

Egy pár Floridai Bajtársi Híradót is átadtam neki, amit örömmel olvasott végig, mert abban olyanokat is olvashatott, amikhez otthon nem juthatott volna.

- ooo -

KÉT TEMPLOM - KÉT PAP

New Yorkban, a nyolcvankettedik utcában van a híres Szent István templom. A magyar szülők ragaszkodnak ahhoz, hogy gyermekeiket e templom falai között kereszteljék, részesítsék az eldélkezés és a házasság szentségében. A templom pásztorja a mesze fölödön ismert és tisztelt Domonkos atya (Csorba Domonkos), akiről néhány hónappal ezelőtt film is készült, a homi televízióban is vetítették. E sorok írója személyesen hallotta prédikálni, s láthatta azt is, hogy New Yorkban a szentmise nem ér véget az Ite, missa est-tel, Domonkos atya kikíséri híveti a templom elé, s még vagy 30-40 percen át folytatódik a diskurzus s immár személyre szóló a prédikáció, most például az: a harmadik generáció minden úton-módon gyarapítsa magyar nyelvtudását.

A sarasotai református gyülekezet lelki és hitbéli irányítója Bodor Péter Pál Erdélyből származó esperes. Ottlétemkor ő hirdetett ígét és szolgálta ki lelkész édesapjával az úrvacsorát, az orgonánál a Nagytiszteletű úr édesanyja ült. Katolikus létemre megrendülve éltem át a tiszteltre méltó „családi” istentiszteletet és csodálattal töltött el a fiatal lelkész filozófiai műveltsége. Divatjamúlt-e a jóság és a szeretet? Tette fel többször is a kérdést Bodor Péter Pál, aki immár az amerikai életforma sodrásában és közömbös világában a sarasotai „magyar szigetet” arra buzdította: a szeretetet ne cseréljék ki, ne helyettesítsék más szavakkal, mert a szeretet nem szegyealni való...

Itt van mindjárt egy rövid írése, ami a MAGYAROK VILÁGLAPJA- 1996- Második negyedév 26. oldalán jelent meg.

Ez már az egyik USA-beli emléket idézi elő. Mert Sarasota előtt volt New York városában is.

- ooo -

Az egyik templom képe a másik oldalon látható. Amerikai Református templom, amit már több mint 15 éve használnak a magyarok. A sarasotai Magyar Keresztyén Egyháznak adtak itt helyet az amerikai testvérek.

- The Church of the Cross -
 Az Amerikai Református templom/Sarasota/
 /fotó;Légrádi Vadász Tibor/

Bármelyik angol nyelvű szakkönyvtárban megtekinthető világatlások demográfiai térképei is mutatják, hogy a honfoglaláskori Kárpát-medence jobbára lakatlan volt, mivel jelentős részét erdőség vagy mocsár borította. Szervezett állami életnek nyoma sem volt IX. században. Persze, voltak néptöredékek, mint a visszamaradt avarok és a kezdetleges törzsi keretben élő szláv gyűjtögetők "Olyan maradandó államot azonban egyetlen nép sem alapított, mint Árpád magyarjai." A szlávok jelentéktelen számát az ásatásokon kívül leginkább a honfoglaló magyarok TÖMEGES falualapítási tevékenysége bizonyítja. A számok beszélnek! - Honalapító őseink életére és szervezőképességére vall,

hogy a történészek szerint legnagyobb részt pusztá és lakatlan Kárpátmedencében a honfoglalást követő századokban a falvak valóságos burjánzása következett el.

Elgondolkoztató, hogy a nomádsággal vádolt magyar lovasnép Szent Istvánig egyetlen század alatt, mintegy 3,000 falu és város kereteit teremtette meg. - Egyszerű és észszerű törvény, hogy csak ott építenek új házakat, alapítanak új falvakat és városokat, ahol csupán mutatóba akad egy-két emberi tanya, illetve néhány törzsfalu, városok nélkül.

Magyarország dicsőséges fennállásának ezredik évfordulóján mondotta Vaszary Kolos esztergomi bíboros hercegprímás: "KARD FOGLALTA EL, KERESZT TARTOTTA FÖNNEZT A HAZÁT." Második ezredévünk folyamán is útmutatásul szolgálhat ez a már jól bevált évszázados igazság.

□ RÁKÓCZI ÉS THÖKÖLY HOLTTESTE ELADÓ! - Meciar szlovák és őszinte barátja, elvtársa Horn Gyula illetékes hivatalai két magyar fejedelem földi maradványainak értékesítéséről tárgyalnak. A szlovák elvtársak felajánlották, hogy a Magyarországon található - nyilvántartásukban *szlovák eredetűnek minősített* - művészeti tárgyakért cserébe átadják a kassai dómban nyugvó II. Rákóczi Ferenc, valamint a Késmárkon eltemetett Thököly Imre magyar fejedelemek csontjait. Bár az üzlet még nem kötött meg, egyesek tudni vélik, miszerint Zrinyi Ilona illetve a többi, szintén a kassai dómban nyugvó történelmi nagyságunk hamvai külön alku tárgyat képezik majd.

Fontos közlemény minden külföldön élő magyar számára!

A hazai belpolitikai illetve gazdasági helyzetnek megfelelően mindinkább lezúlló Magyar Posta alkalmazottai rendszeresen fosztogatják a külföldről érkező levél-, és csomagküldeményeket. Ezért felhívjuk honfitársaink figyelmét arra, hogy Magyarországra irányuló küldeményeiknél fokozott elővigyázatossággal járjanak el.

A titkosszolgálatok által mind szélesebb körben végzett megfigyelések, ellenőrzések ellensúlyozására levélben, telefonon keresztül fontos közleményeket ne küldjenek! Javasoljuk a rádiótelefon használatát és a személyes, esetleg megbízott útján történő levélkézbesítést. -

[A szerkesztőség]

1996, július 27.-en estere vitéz Bánkuty Géza kb. 30 személyt hívott meg bradentoni házához. Ez nemcsak vacsorái meghívás volt, ha nem egy kis politikai eszmecsere is.

Budapestről, mint régi barátja itt volt Lányi Zsolt, országgyűlési képviselő/ Független Kisgazda Párt /, a honvédelmi bizottság, kultúr és sajtóbizottság tagja. Vacsora előtt mutatkozott be, majd egy politikai eszmeváltást adott elő. Nem kezdte el az otthoni rossz állapotokat sem. De azt is tudomásunkra hozta, hogy akik Hornra adták le szervezetüket ma már kezdenek kijózanodni. Említette, hogy milyen is a mai magyar hadseereg. Több százra megy a táborhokok száma, de ki fog harcolni, ha harcás katoná meg igen kevés.- Megtudtuk, hogy a FKGP, az "pártja, erősen dolgozik azon, hogy ne legyenek készületlenül majd az 1998-as választásokon.- Otthon a közbiztonság meg alpári jelenleg.- A magyar vagyon nagy része idegen kezekben van. Az Antall-kormány is ebben is hibézott, hogy nem kérte a nagy adósság elengedését, mint a lengyelek.

Jelen volt többek között Kiss Gábor a MKCSBK központi vezetője Orlandóból,, de képviselve volt a sárosotai Kosuth Klub, az MHBK, a Vitézi és Szent László Rend és a sárosotai Magyar Keresztyén Egyház.-

Hálás köszönet vitéz Bánkuty né Nemzetes Asszonynek, aki a társaságot ételektől és italoktól görnyedő asztallal várta.

Lányi Zsolt képviselőt az egybegyűlték szívükbe zárták, mert úgy beszélt, mint ahogy az emigrációba került igazi magyarok gondolkoznak még 40-50 év után is.

Jobb szep politikai sikereket kívánunk neki.

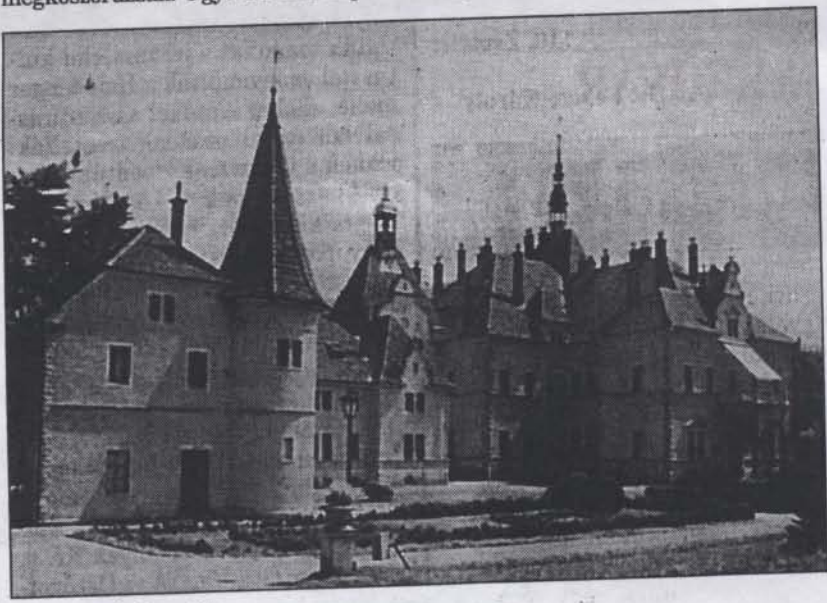
- 000 -

A Világtalálkozó elé

Emlékmű avatás Vereckén

A III. Református Világtalálkozó keretében a Kárpátaljai Református Egyház és a Kárpátaljai Magyarok Kulturális Szövetsége rendezésében kerül sor augusztus 15-én arra a szabadtéri ökumenikus istentiszteletre Vereckén, amelyen az egykori határon felállított emlékművet felavatják és megkoszorúzzák. Ugyanezen a napon

tótájékoztatón elmondta a kárpátaljai gyülekezetek - Munkács, Dercen, Gát, Nagyberég, Beregszász és környéke - örömmel várják a meghívott vagy jövetelüket előre jelző vendégeket. Mint tájékoztatójában a püspök elmondta: ígéretük van a felső állami szervektől, hogy támogatják a rendezvényt, s Kárpátalja népe - a ruszinokat és uk-

A beregvári kastély

Szolyván, ugyancsak ökumenikus istentiszteleten koszorúzzák meg azt az emlékművet, amelyet a volt Szovjetunió területén elpusztult kárpátaljai magyarok és más nemzetiségűek tiszteletére állítottak.

Mint Gulácsy Lajos, a Kárpátaljai Református Egyház püspöke, a rendezvények egyik fő szervezője egy saj-

ránokat is beleszámítva - örömmel köszöntik a világtalálkozás alkalmakat is.

A kárpátaljai programokról bővebbet a Világtalálkozó programfüzetében találnak, illetve a szervezők - Gulácsy Lajos és Fodó Sándor - címén (295400 Munkács, Béke út 85.) tudhatnak meg az érdeklődők.

G-é l o c s b ó l / Ung vm, -sajnos ma Ukrajna/ kaptam Tamáska Sára unokahúgától levelet, amelyben írta, hogy Ft. Gulácsy Lejos muhkácsi ref. püspök Gálocsbentemetett egy fiatal magyar orvost, aki bár Munkácson dolgozott, de gálócsi származású volt. Ott voltak a Tamások is. A 92 éves Pali bátyám pár szót váltott is a püspökkel, mint atyafiával, mert nagyenyje Gulácsy Erzsébet volt.-

.....
vitéz Horváth-Gulácsy Zsolt, budapesti szobrászművésztől megkaptam a GULÁCSY család történetét. Gulácsy Ferenc írta, 73 oldalas kézirat. Ennek elolvasása után lejt előttem tiszta és világos, hogy mikor és hogyan jutott el Beregből Ungba a család egyik ága?

Egy "nagyminályon 1715 aug.21-én felvett jegyzőkönyv tanusítja, hogy Gulácsy István elődei " Gulács / Bereg vm./ községből Ung vm-be elszármazván, ott is folytonos adományos nemesi szabadság gyakorlásában éltek....." / Bocsnat, hogy itt megint kiütközött belélem a család-történetkutató, -genealogus./

Ugyancsak Zsolt mellékelte egy fényképet is s így írja: " küldök egy fényképet, ami jól illusztrálja a tragikussá vált magyar helyzetet a Horn- Pető féle görények által teremtett kitanitottságot.- A fénykép 1995, okt. 23.-án délelőtt a Bródy Sándor utcában a Rádiónél készült. Kuncze Gábor " belügyér" 23.-án a Rádiót környező utcákat lezáratta, így azt az emléktáblát sem lehetett folávetni, amit Pongrácz Gergely / volt Corvin-közi parancsnok/rendelt meg s én/ v.H. Gulácsy Zs/ készítette."

Hét ilyen ez a "rendszerváltás" és ez azóta napról-napra csak rosszabb.".....

b-j-ra; Pongrácz Gergely, két ismeretlen högy, vitéz Horváth-Gulácsy Zsolt s Imola leánya.- A háttérben jól látható az erős rendörkordon.

.... ***

Simonyi Erika barátomtól kaptam rövidebb levelet/ jul.8.-ám/ legy írja levelében; " A Ludovika létezésének, megszűnésének történelmileg hiteles helyén akartam ennek maradandó emléket állítani, ráadásul komcsi hatalomvisszavétel idején, -ami csodálatos, de sikerült./Nem tudom, visszavételről beszélhetünk-e, nekem úgy tűnt már akkor is, hogy átértés, maszlag volt az egész"

Az emlékmű a Bettyány park hegyrétjén (Kőszeg) , az utolsó avatás színhelyén áll, embermagasságú-. A talapzaton árválkodó címet megtoldottuk a félkörben alája irt, bronz betűs Kölcsey szállóigével;

" A háza minden előtt."

Majd írja Simonyi Fista; "A múlt héten volt nálam a soros "tollasbál", szép időt fogtunk ki. aznap éppen nyár volt." : : : : :

ooo ooo ooo ooo ooo ooo

A Floridai Bajtársi Híradóra 1996 évben "öjkéntes adományokat adtak, -Mert erre a lapra nincs előfizetési díj.-

-nsS.L. \$ 3.00, Z.A.J. \$ 10.00, Y.E. \$ 20.00

A szerkesztőség hálásan köszöni a nagylelkű adományokat.-

A FBH jelen száma lezárattott 1996, július 25.én

+++++

Ludovikás emlékoszlop
Köszegen.

ifj.vitéz Körössy Zoltán tb. csendőr, gyűjteményéből kiállított a 115. Csendőrnapon Floridában 1996, II. 16-17.-

b-j-ra; csendőr ezredesi köpeny, ezredesi zubony, főhadnagyi kis stilla, törzsörmesteri zubony, egy csendőrszárny tablója, csendőrfej szobor/ ifj.v. Körössy Z. műve/, a felon id. vitéz Körössy Zoltán m.kir. csendőrszázados pastel arcképe.-elöl két táborig sapka és szurony .

baloldalon; csendőr albumok, és a 100 éves Jubileumi DISZEREM eredeti plakettje/ v.B. Tamáska E. műve./, alatta a csendőrzászló..

... ooo ...

Cim;

Endre v. Tamáska de Baranch

2621 Woodgate Lane

Sarasota, FL 34231. USA.

